

Мада је пред Владом Србије одавно преписивање 24 спорне приватизације на које је указала и Европска унија – и, ако је за веровати надлежнима, истраге су у току – Савет за борбу против корупције доставио је Дачићевом кабинету нове извештаје о још неколико сумњивих предмета. Међу осталима, Савет је завршио и доставио Влади случај ергеле и пољопривредног добра „Зобнатица“ код Бачке Тополе, која је била у власништву нарко-боса Дарка Шарића.

У документу у који је „Дневник“ имао увид, Савет за борбу против корупције предлаже Влади Србије да утврди ко је тачно одлучио о квалификаторним условима за учешће у поступку приватизације, а који на крају нису били ни у каквој вези са претежном делатношћу „Зобнатице“ и превасходним циљем промене власничке структуре: да се одржи континуитет пословања. Влада би морала, сматра Савет, и да утврди ко је одлучио да се промени и Уговор о продаји „Зобнатице“ у делу инвестиционог улагања, и то истог дана када је он закључен. Јер, том је променом омогућено да се уговорена средства по основу инвестиција уложе у текуће пословање, чиме су потпуно промењени и уговор и циљ приватизације.

На крају треба утврдити и токове новца, односно видети да ли је био тзв. прања новца у другој аукцијској продаји, све имајући у виду, како истиче Савет, да Агенција за приватизацију није тражила такву проверу. Чланови Савета при томе подсјећају да су ту проверу тражили мали акционари „Зобнатице“, као и да је Управа за спречавање прања новца по том захтеву обавестила Тужилаштво.

Подсетимо, Александар Вујичић, директор Управе за спречавање прања новца и финансирање тероризма, пре неколико дана је потврдио да је још 2005. постојала сумња да клан одбеглог нарко-боса Дарка Шарића „пере новац“ кроз приватизације у Србији. Као један од примера где је у сарадњи са Агенцијом за приватизацију заустављен поступак приватизације због сумње на прање новца, Вујичић је навео управо – „Зобнатицу“.

– По закону немамо право да објављујемо податке о поступцима које водимо. Ипак, с обзиром на то да се један од предмета, који смо открили, води пред надлежним судом и мислим да је донета првостепена пресуда, можемо да га поменемо. То је приватизација „Зобнатице“ – рекао је Вујичић.

Иначе, приликом сачињавања извештаја о приватизацији „Зобнатице“, Савет је кренуо од прве продаје друштвеног капитала ове чувене ергеле 11. априла 2008. На првој аукцији за њену продају те године учествовало је пет потенцијалних купаца, јер у огласу нису предвиђени квалификаторни услови. Почетна цена на аукцији била је 161 милион динара, односно око 1,8 милиона евра, а највећу цену понудила је Нада Божић - 21 милион евра.

Са њом је тада закључен купопродајни уговор. Другопласирани учесник на аукцији био је конзорцијум физичких лица, који је понудио 20 милиона евра. Трећепласирани је био „Дијамант“ из Зрењанина. Како победник на аукцији није извршио плаћање у уговореном року од осам дана, Агенција за приватизацију је promptly раскинула уговор без давања Нади Божић примерених накнадни рок за измирење обавезе, иако је то, како истичу чланови Савета, предвиђено законом.

Након раскида уговора Агенција је објавила други оглас о продаји друштвеног капитала у „Зобнатици“. У овом огласу постављени су квалификаторни услови из којих се, како тврди Савет, јасно види да се продаја намешта одређеном купцу. Такав став произилази из чињенице да је „Зобнатица“ привредно друштво чија је претежна делатност пољопривреда и сточарство, док је у огласу наведено да потенцијални купац мора бити хотелијер у чијем власништву је хотел с четири звезде.

Агенција за приватизацију је у допису, који је 13. децембра прошле године доставила Савету за борбу против корупције, образложила да се одлучила за квалификаторне услове на другој аукцији због значаја предузећа, његове делатности, успешности пословања и ло-

кације. Уз то, наводи се и да „Зобнатица“ није имала такав значај и у време прве аукције – која је одржана шест месеци пре друге!

Међутим, како тврде у Савету, Агенција уопште није објаснила због чега је уопште предвидела за купца „Зобнатице“ хотелијера са хотелом од четири звезде. Из Уговора, наиме, јасно произилази да је циљ приватизације да остане иста претежна делатност, с обзиром да њиме није предвиђено да се обавезно инвестиционо улагање усмери само у угоститељство. Напротив, уговорено је да се у највећој мери инвестира управо у пољопривреду и сточарство.

Савет тврди да је управо постављање оваквог квалификаторног услова за последицу имало отклањање конкуренције елиминисањем свих потенцијалних купаца, који су учествовали на првој аукцији. Другим речима, да је на овај начин створена могућност да се на аукцији појави само један купац који испуњава услов – власник хотела са четири звезде. И као резултат, „Зобнатица“ је продата за вишеструко мању цену него што су биле понуде на првој аукцији.

На крају крајева, истиче се у извештају Савета, продајна цена од 1,8 милиона евра била је недопустиво мала када се узме у обзир да се радило о привредном субјекту чија је имовина 31. децембра 2006. проценена на око 11 милиона евра. Продајна цена је недопустиво мала и када се има у виду да „Зобнатица“ у свом поседу има 2.650 хектара, с тим што, према подацима Агенције, купац обрађује 1.360 хектара, а остатак је дат у закуп физичким лицима међу којима је и добро познати

сведок сарадник Миле Јерковић. Уз све то, АД „Зобнатица“, поред земљишта, има у власништву и око 163.000 квадратних метара пословног простора у који улазе хиподром, рибањак...

Оно што је посебно интересантно

истиче се у извештају Савета, јесте нови купац „Зобнатице“. Наиме, на другој аукцији је купац 70 одсто друштвеног капитала АД „Зобнатица“ постао конзорцијум правног и физичког лица Петриса Христофора из Грчке и „Њу Компани“ из Београда, чији је овлашћени представник био – Христофорос. У конзорцијуму је сам Христофорос као физичко лице учествовао са пет одсто, док је учешће привредног друштва „Њу Компани“ 95 одсто. А оснивач „Њу Компани“ је, наводи Савет, оф-шор фирма Northgate Finance у Либерии. Као једини учесник на другој аукцији, капитал „Зобнатице“ купљен је по почетној цени, односно за 169 милиона динара или поменутих 1,8 милиона евра. Иако се радило о фирми из афричке државе, Агенција ипак није тражила од Управе за спречавање новца проверу о пореклу и токовима новца.

Истог дана када је закључен Уговор, 16. децембра 2008, закључен је и Анекс 1 којим се мења основни акт, динамика и структура инвестирања. Закључењем Анекса 1, као и Анекса 2 и Анекса 4, одређује се рок од три године за измирење обавеза, односно плаћање у три рате. Прва рата од 60 милиона динара улаже се у обртна средства и то у враћање кредита са каматом „Металс банци“, плаћање фактура „Ликри“ Линс Немачка, Нафтагас промету, Институту за ратарство, као и за поправку трактора. У другој рати требало је усмерити 580.773 евра у основна средства за узгој животиња и гајење усева и засада, а траћу рату у истом износу требало је уложити у основна средства из угоститељске делатности: хотел и ресторане.

Према томе, закључује Савет, у делу инвестиција је потпуно измењен Уговор што није дозвољено јер он допушта само померање рока али не и промену структуре инвестиција. Купац је, поред наведених, преузео и обавезу континуираног пословања у року од три године. Међутим, Агенција је обавила контролу пословања прве године од приватизације, односно 21. јула 2009, и утврдила да купац није обезбедио континуитет пословања у претежној делатности. Агенција је поново обавила контролу и 21. октобра 2009. и опет утврдила да купац не испуњава уговорене услове. Но, и поред тога није раскинула уговор већ му је омогућила – нове рокове.

■ Љубинка Малешевић